

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 7 iulie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato – Italia) – F. Hoffmann-La Roche Ltd, Novartis AG, Novartis Farma SpA, Roche SpA/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Cauza C-261/21) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE – Obligația statelor membre de a stabili căile de atac necesare pentru a asigura o protecție jurisdicțională efectivă în domeniile reglementate de dreptul Uniunii – Articolul 267 TFUE – Obligația instanței de trimitere de a asigura efectul deplin al interpretării dreptului Uniunii oferite de Curte – Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Articolul 47 – Acces la o instanță judecătorească independentă și imparțială, constituită în prealabil prin lege – Hotărâre a unei instanțe naționale care se pronunță ca instanță de ultim grad de jurisdicție după decizia preliminară a Curții – Pretinsa neconformitate a acestei hotărâri cu interpretarea dreptului Uniunii oferită de Curte – Reglementare națională care împiedică introducerea unei cereri de revizuire a hotărârii menționate]

(2022/C 318/21)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Revizuenta: F. Hoffmann-La Roche Ltd, Novartis AG, Novartis Farma SpA, Roche SpA

Intimată: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

cu participarea: Società Oftalmologica Italiana (SOI) – Associazione Medici Oculisti Italiani (AMOI), Regione Emilia-Romagna, Regione Lombardia, Altroconsumo, Novartis Farma SpA, Roche SpA, Novartis AG, F. Hoffmann-La Roche Ltd, Associazione Italiana delle Unità Dedicate Autonome Private di Day Surgery e dei Centri di Chirurgia Ambulatoriale (Aiudapds), Coordinamento delle associazioni per la tutela dell'ambiente e dei diritti degli utenti e consumatori (Codacons), Ministero della Salute – Agenzia Italiana del Farmaco

Dispozitivul

Articolul 4 alineatul (3) și articolul 19 alineatul (1) TUE, precum și articolul 267 TFUE, citite în lumina articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretate în sensul că nu se opun unor dispoziții de drept procedural ale unui stat membru care, respectând principiul echivalenței, au ca efect faptul că, atunci când instanța administrativă supremă a acestui stat membru pronunță o decizie de soluționare a unui litigiu în cadrul căruia a sesizat Curtea cu o cerere de decizie preliminară în temeiul acestui articol 267, părțile la acest litigiu nu pot solicita revizuirea acestei decizii a instanței naționale pentru motivul că aceasta ar fi încălcat interpretarea dreptului Uniunii oferită de Curte ca răspuns la această cerere.

⁽¹⁾ JO C 263, 5.7.2021.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 7 iulie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Korkein oikeus – Finlanda) – Keskinäinen Vakuutusyhtiö Fennia/Koninklijke Philips N.V.

(Cauza C-264/21) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Directiva 85/374/CEE – Răspunderea pentru produsele cu defect – Articolul 3 alineatul (1) – Noțiunea de „producător” – Orice persoană care, aplicându-și numele, marca sau alt semn distinctiv pe produs sau autorizând acest lucru, se prezintă drept producătorul acestuia]

(2022/C 318/22)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein oikeus

Părțile din procedura principală

Recurentă: Keskinäinen Vakuutusyhtiö Fennia

Intimată: Koninklijke Philips N.V.

Dispozitivul

Articolul 3 alineatul (1) din Directiva 85/374/CEE a Consiliului din 25 iulie 1985 de apropiere a actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre cu privire la răspunderea pentru produsele cu defect, astfel cum a fost modificată prin Directiva 1999/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 mai 1999, trebuie să fie interpretat în sensul că noțiunea de „producător” prevăzută de această dispoziție nu impune ca persoana care și-a aplicat numele, marca sau alt semn distinctiv pe produs sau care a autorizat această aplicare să se prezinte și în alt mod ca producător al produsului.

(¹) JO C 278, 12.7.2021.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 7 iulie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Judicial da Comarca dos Açores – Portugalia) – KU, OP, GC/SATA International – Azores Airlines SA

(Cauza C-308/21) (¹)

[Trimitere preliminară – Transporturi aeriene – Regulamentul (CE) nr. 261/2004 – Compensare și asistență a pasagerilor – Anulare sau întârziere prelungită a zborurilor – Articolul 5 alineatul (3) – Exonerare de obligația de compensare – Împrejurări excepționale – Deficiență generalizată privind sistemul de alimentare cu combustibil a avioanelor la aeroport]

(2022/C 318/23)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal Judicial da Comarca dos Açores

Părțile din procedura principală

Reclamanți: KU, OP, GC

Pârâtă: SATA International – Azores Airlines SA

Dispozitivul

Articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 trebuie interpretat în sensul că, atunci când aeroportul de origine al zborurilor sau al avionului în cauză este responsabil de gestionarea sistemului de alimentare cu combustibil a aeronavelor, o deficiență generalizată privind alimentarea cu combustibil poate fi considerată o „împrejurare excepțională” în sensul acestei dispoziții.

(¹) JO C 329, 16.8.2021.